

Til medlemmerne i regionsrådet (RH)

Den 22. september 2014

Jeg tillader mig høfligst at sende mine bemærkninger til punkt 14 på dagsordenen for rådets møde den 23. september 2014:

Regionsrådet skal i morgen tage stilling til, om der skal afsættes 2 mio. kr. til Kræftens Bekæmpelse, som skal anvendes til en styrket indsats over for de patienter, der som følge af en kræftdiagnose tillige pådrager sig en psykisk lidelse, typisk depression og/eller angst.

Kræftens Bekæmpelse er en udmærket patientforening.

Men denne opgave bør efter min opfattelse være en offentlig opgave.

Der er nemlig tale om to sider af samme sag, der bør behandles som en helhed i et sammenhængende, helhedsorienteret og tæt forløb af læger og psykologer på hospitalerne og det i det kommunale sundhedsvæsen.

Når man modtager en kræftdiagnose af en hospitalslæge eller af sin praktiserende læge, bør det være sådan, at denne besked samtidig følges op af et tilbud om psykologbehandling eller evt. psykiatrisk behandling i samme regi, dvs. på hospitalet eller som et kommunalt tilbud.

I dag oplever man, at patienten efter "beskeden" blot går hjem med en brochure i hånden fra Kræftens Bekæmpelse. Det er indlysende, at hverken patient eller pårørende er særligt klart tænkende på det tidspunkt.

Hele den psykosociale opfølgning bør være en offentlig opgave, der starter samtidig med og varetages sideløbende med behandlingen af kræftsygdommen. Fordi der efter en kræftdiagnose altid kommer psykiske følgevirkninger i større eller mindre omfang både for patienter og pårørende.

Hjælper man de pårørende, er det samtidig også en hjælp til den kræftramte!

Der bør ansættes psykologer på hospitalerne eller i de kommunale sundhedscentre til opgaven. Endvidere bør lægerne opkvalificeres til bedre at kunne håndtere den alvorlige samtale. Alt dette vil naturligvis belaste budgetterne men en hurtig indgriben vil have en forebyggende effekt, således at sygefravær og hospitalsindlæggelser undgås. Samtidig – og ikke mindst – bliver patienten hjulpet til at komme lettere gennem sin kræftsygdom og det vil naturligvis også påvirke de pårørende i positiv retning.

Eksempelvis har både Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune etableret sundhedscentre med særlige afdelinger for kræftramte. En del af opgaven bør kunne henlægges i disse centre med den fornødne bemanning. Det er mit indtryk, at Københavns kommune er godt på vej. Frederiksberg kommunalbestyrelse har drøftet emnet tidligere på året med henblik på eventuel psykologansættelse i sundhedscentret.

En effektiv, styrket og tidlig indsats i offentlig regi vil givet have en positiv effekt på samfundsøkonomien.

I denne sammenhæng bør Kræftens Bekæmpelse kun være et supplement.

Med venlig hilsen

Jørgen Mørup Pedersen
Vagtelvej 9, 3.th.
2000 Frederiksberg
Mob:30 55 76 23